

של ישראל במבורה של אפראסיה

ד כוש

ייקה ואסיה, ברובם עמים שרק רגונות זכו לעצמאותם, לא היו לוח שלחים ולהצחיר הצהרות על 'ידידות לישראל. אולם הם לקבל ממנה כל עזרה ממשית. לא אם מדינות אלו היו שול"נס מדיני אפרואסיאתי ביש" כך תוכננה בחשאי, כדי למנוע נזיקה, במשך שנה תמימה, תכ"מינר מקצועי, כשטח בו יכולה ות מהשגיה לעמים המתעוררים.

★ ★ ★

תלמידו של גאנדי

מטה אומפאראקאש הוא הודי, מתלמידיו של גאנדי, במצב הווה לישראל קשה להאמין לביקור פוליטי בישראל למרות את המדינה ובקיא במתרחש בה. יאקאש הוא לא ספק הרמית ביותר בין באי הסמינר. כבן נקאי עשיר, הצטרף הוא לתנועת ההודית, עוד בהיותו סטודנט ב" הוא אף ישב בבית הסוהר, בראש משלחת עזרה-ראשונה הודי, שתושביו נפצעו עלידי אשר שוחרר מהכלא, לא הירשו לחזור למקום מגוריו. הוא כתב לגאנדי, ביקש אותו להרשות לו ליו ולהמנות בין תלמידיו. אולם ל גאנדי היתה שלילית. "במחוזך הצטרף אליו", כתב לו המנהיג

מפאראקאש הצנוע, הלבוש מעיל ו: "או ידעתי שגאנדי אינו רוצה לתי מלומדים. נדרתי נדר להגיע ונהה ביותר שאפשר להגיע בלי" ויברסיטאת בהודו. והחלטתי שוב ולוגיה ומשפטיים."

עשה כשמונה-עשרה שנה במחיי גאנדי, אימפאראקאש הינו כיום אל" במוראדבאר, ליד דלהי. מש" 65 רופיות לחודש, כ-28 דולאר. כי רבת-החיים בארצו נמוכה וום כך בא לישראל כדי ללמוד דרכי העזרה לבני עמו. הוא ליבו שיצליח במילוי שאיפהו.

כדי לבסס אמונה זו הוא מספר אחד ממאות הסיפורים השגורים בפיו: "אחרי מות גאנדי הייתי שנה אחת במצוקה כספית גדולה. כדי להמשיך בלי מודי הייתי זקוק ל-400 רופיות, ובכיסוי היו רק שמונה. מכרתי את כל מה שהיה לי: אופני, מזנרת השולחן שלי ועוד, והי שגתי רק 75 רופיות. באותו יום קיבלתי הזמנה להשתתף באינו ועידה בבוהופל, מחוז מוסלמי בהודו. רק כדי לנסוע לשם הייתי זקוק ל-50 רופיות. אמרתי לעצמי: אלוהים שלח לי הזמנה זו. נסעתי לוועידה. כשחזרתי משם בא לבקרני מזכיר הועידה והביא לי מעטפה ובה 400 רופיות, כהוצי אות נסיעתי. אמרתי לו שהוצאתי רק 75, אולם הוא התעקש שאקח את הכסף. וכך יכולתי להמשיך בלימודים."

מסכם אומפאראקאש, המדבר כנביא, ב" מעין כיסמה המתאימה מאוד למדינת יש" ראל: "אני קבצן עני, אולם לעולם אינני מבקש נדבות. אלוהים תמיד שולח את מה שבניאדם זקוקים לו לקיומם."

★ ★ ★

הצנחה לנערות בגאנה

אחד מקטעי ההצגה האחרונה של תיאטרון בצל ירוק מציג מערכון היתור לי, בו נראים כושים באפריקה כשהם סוגי דים לאליל חוש, שאת שמו הם מזכירים בכל רגע: "גולדה!" אולם בין הסטודנטים האפריקאיים שהגיעו לסמינר מהארצות בהן ביקרה גולדה מאיר, מהדהד שמה באמת כשם של אישיות שלא מן העולם הזה.

אחד ממעריצי הנלהבים ביותר של שרת החוף הוא עמנואל פליקס אטימו (43), מז' כיר ברית הקואופרציה של גאנה. אטימו, הגר באקרופו, איזור השוכן במרחק כ-60 קילומטרים מבירת המדינה אקרא, הינו מונה לפי מקצועו, אולם יום אחד, לפני 24 שנים, נמאס לאטימו להיות מורה. הוא רצה לנסוע בעולם הגדול ולחפש את האמת. הוא החל בנדודים בעולם במשך כמה שנים. כשפרצה המלחמה הצטרף לגודו הגנאי ב" צבא הבריטי, תנה בין השאר גם בעזה במשך ארבעה חדשים.

בתים המלחמה ראה אטימו כי מצא את האמת שלו. "ראיתי שהעולם הוא אחד.

באתי למסקנה כי האנשים צריכים להיות שונים, משום שהם נולדו שונים. אולם ה" וכונות האנושיות הן שחת". אטימו חזר לגאנה, הפך סוציאליסט. "אני סוציאליסט בהשקפתי, אולם אני חושב שהסוציאליזם יכול להבנות על יסודות קיימים מבלי להרוס את העבר", סיכם הוא את השקפת עולמו הניטרליסטית.

גם מר צ'ום הוא מלא הערצה לגולדה מאיר: "אשה נפלאה, אשה גדולה, הלאי והיתה לנו מנהיגה כזאת!" מר צ'ום, צעיר גאנאי יפה-תואר, נראה כנער גימנסיה. ל" מעשה הוא כבר בן 31, אב לשלושה ילדים. "זה בגלל תנאי החיים הקלים אצלנו ב" גאנה", הסביר את מראהו הצעיר. צ'ום, בן למשפחת אכרים, שבכוחות עצמו רכש השכלה, הוא כיום יושב-ראש הועדה המיעצת של איכרי גאנה, מלבד מספר משרות צבו"ריות אחרות שהוא נושא בהן.

נוסף לזאת, צ'ום הצעיר הוא בעצמו בעל מספר גדול של חחת. הוא בא כדי ללמד הקמת קואופרטיבים לתקלאות. כבר כיום הוא החליט כי אחרי סיום הסמינר הוא ישהה עוד שלושה חדשים בארץ, כדי להי"תלם. בינתיים הספיק להתחבר עם מספר נערות ישראליות, להן הוא מציע לנסוע עמו לגאנה. שם תהיה להן, כדבריו, הצלחה גדולה.

★ ★ ★

אוצר שבא

כי אחד מהמישיבים הסטודנטים ב" סמינר האפרואסיאתי יש סיפור משלו.

ממר יוסף, קצין החקלאות הקשיש מבורסה, מר פוסיליבורטה, מזכיר ארגון פועלים ב" תאילנד, ועד לאולה דיפו אקיבורה, יועץ חקלאי מניגריה המערבית, כל אחד מלא התי להבות, שואף ללמוד ולהשכיל. כמה מה סטודנטים למדו בשעתו במכללות בצרפת ובאנגליה; אף על פי כן הם מלאי התלהבות מביקורם בארץ, כאילו גילו בפעם הרא" שונה אנשים לבנים אנושיים המתייחסים אליהם כשחים עם שווים.

סיפר אולה דיפו אקיבורו (34), בנו ה" בכור של ראש שבט טונקרא אלאדי בני גריה, ובעל מטעים המגדל עצים: "זאת לי נסיעתי הראשונה מחוץ לגבולות ארצתי. על ארצכם שמעתי רק בעת ביקורה של הגברת גולדה אצלנו. אחרי זה הודיעו לי מהממ" שלה שקיבלתי מינוי לנסוע ללמוד כאן. אני מלא התפעלות מאדיבות האנשים אצלכם. כולם מארחים למופת, כולם מוכנים לעזור. אני לא מרגיש שיש הבדל בינינו."

כך הפך סמינר מקצועי לבעיית קוואר פרציה אולי למפעל המדיני הגדול ביותר, שביצעה ישראל כדי להתקרב אל עמי אפראסיה. סיוריהם בארץ, מגעם הבלתי אמצעי עם תושבי הארץ המוכנים ללמד אותם הכל, מריקוד הורה ועד לקריאת מלים עבריות, תשונות-הלב וערך הלימודים - כל אלה הפכים את חגיגות הסטודנטים, רובם ככולם בעלי עמדות מפתח בארצותיהם, לאוצר יקר יותר מן האוצרות שהביאה מלכת שבא לירושלים בביקורה שם לפני אלפי שנים.